

Sobota 3. srpna 1996

2

Vážení hosté, účastníci 66. Jiráskova Hronova!

Vítám Vás srdečně opět v Hronově. Chtělo by se říci s Janem Nerudou: „Čas oponou trhnul...“ a jsme opět zde, abychom zahájili a společně přežili již 66. ročník hronovského divadelního festivalu. Mohlo by se zdát, že tak dlouhá tradice musí zevšednět, vyprahnout a rozplznout se ve svém pravidelném opakování. A hle, není tomu tak, právě Vy, naši hosté, návštěvníci Hronova, jste živoucím důkazem toho, že festival žije, že stále přitahuje nová a další srdce, zapálená divadlem. Snad je to dáno proměnlivostí podstaty divadla, jeho života pouze v přítomném čase, v jedinečnosti okamžiku divadelního zážitku. Ale jistě, životnost festivalu udržují i historické změny v národě, se kterým je divadlo těsně spjaté, a proto odráží všechny proměny české společnosti.

Věřím, že i Vás, divadelníky, stejně tak jako nás, hronovské občany, těší skutečnost, že jsme vytvořili tento v Evropě ojedinělý a nejstarší festival amatérského divadla. Přejme si proto, aby ten letošní 66. Jiráskův Hronov napsal svou náplní další zajímavou stránku v dějinách hronovského festivalu, stránku obrazyjící nejen stav amatérského divadla, ale i stav současného života společnosti a českého státu. Tím podáme důkaz o životnosti a budoucnosti Jiráskova Hronova.

Buďte nám srdečně vítáni!

Ing. Miroslav Houštek
starosta města

Malý sál Jiráskova divadla ve 14 hodin

D. Weissová, J. Ipser:

SEDM TRPASLÍKŮ A SNĚHURKA - LS ČMUKAŘI Turnov

Sokolovna ve 14 hodin

M. Slavík: LEDOVÝ ZÁMEK - DS HUDRADLO Zliv

Před Jiráskovým divadlem v 15.30 hodin

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ 66. JH

Jiráskovo divadlo v 17 hodin

OZVĚNY I. OTEVŘENÉ NÁRODNÍ PŘEHLEDKY PANTOMIMY
KOLÍN '96

Malý sál Jiráskova divadla v 17 hodin

D. Weissová, J. Ipser:

SEDM TRPASLÍKŮ A SNĚHURKA - LS ČMUKAŘI Turnov

Sokolovna v 17 hodin

M. Slavík: LEDOVÝ ZÁMEK - DS HUDRADLO Zliv

Park AJ v 17 hodin

PROMENÁDNÍ KONCERT Skautské kapely z Hradce Králové

Před budovou JD v 18.45 hodin

VÍTÁNÍ SOUBORŮ

Jiráskovo divadlo ve 20 hodin

OZVĚNY I. OTEVŘENÉ NÁRODNÍ PŘEHLEDKY PANTOMIMY
KOLÍN '96

Malý sál Jiráskova divadla ve 20 hodin

D. Weissová, J. Ipser:

SEDM TRPASLÍKŮ A SNĚHURKA - LS ČMUKAŘI Turnov

Dvůr ZŠ ve 21.15 hodin

HLAVA RODINY-TATÍNEK NEBO DĚDEČEK - film

Sokolovna ve 22 hodin

Petr Váša: Ooo Luna Nulla (Večer fyzického básnictví)

ZÍTRĚJŠÍ PROGRAM

Náměstí v 11 hodin

Závody horských kol

Park Aloise Jirásky v 15 hodin

Soubor tanců a písní (Polsko)

Malý sál Jiráskova divadla v 16.30 hodin

Finalisté pohárku SČDO

Sokolovna v 16.30 hodin

Nemocnice má ubřečená okna

Obrazy ze života acylpyrínků

DDS Hop-hop Ostrov

O prolhaném prodáváči novin Bohouškovi

Hudradlo Zliv

Park Aloise Jirásky v 18 hodin

Swing Sextet Náchod - jazzový koncert

Schody Jiráskova divadla v 18.45 hodin

Vítání souborů

DS Horšovský Týn

Jesličky Hradec Králové

Jiráskovo divadlo v 19 hodin

Cesta do Taru - Senica nad Myjavou

Malý sál Jiráskova divadla v 19 hodin

Finalisté pohárku SČDO

Sokolovna v 19 hodin

Nemocnice má ubřečená okna

Obrazy ze života acylpyrínků

DDS Hop - hop Ostrov

O prolhaném prodáváči novin Bohouškovi

Hudradlo Zliv

Jiráskovo divadlo v 21 hodin

Cesta do Taru - Senica nad Myjavou

Malý sál Jiráskova divadla v 21 hodin

Finalisté pohárku SČDO

Dvůr ZŠ v 21.15 hodin

Sedm - film

Defilé před zapálením Ohně přátelství

Už to začlo

Tradičním rituálem zapálení Ohně přátelství v Parku Aloise Jirásky byl včera zhruba ve 21:45 zahájen 66. Jiráskův Hronov. Mistr, monumentálně ozářen reflektorem, se ani nezachvěl, jeho rodný domek se tiše křčil v pozadí. Po krátkém úvodním slově pana starosty a prosloveh několika zahraničních hostů zapálili všichni svorně předem připravenou hranici. Louče přinesli okostýmovaní herci přímo z pekla - přesněji z představení Hrátky s čertem, jež (spolu s inscenací Medvěď) devítidenní přehlídku včera zahájilo. Doufáme, že tím zažehnali „čertovské hrátky“, jež si s námi letos hraje nevzpytatelné počasí i elektroinstalace v Jiráskově divadle, jak jsme mohli zaznamenat během úvodního dne. Svítlo Slunce i přišlo, svítlo se v divadle i blikalo. Dokonce na chvíli nastala i nepatřičná tma. Jako v životě. Nečekávané se snoubí s očekávaným, nemilé s milým a život se smrtí. Tak jako na právě probíhajících letních olympijských hrách v Atlantě sportovci, můžeme i my za redakci, herce, diváky a zúčastněné divadelníky vůbec slíbit, že budeme 66. Jiráskův Hronov sledovat, referovat o něm i účastnit se jej čestně a s úmyslem vrátit divadlu sílu poznání, moc okamžiku a schopnost vnitřní i vnější komunikace. Divadlo jako zrcadlo duše, obraz světa a reflexe vesmíru. Tak jako tomu bylo před tisíciletími a jako tomu bude - jak doufáme - i letos. 66. Jiráskův Hronov považujeme za zahájený.

red.

KOMERČNÍ BANKA a.s.

Divadelní soubor Kolár Police nad Metují Jan Drda: **Hrátky s čertem**

Zahajovací představení na Jiráskově Hronově uváděné mimo hlavní program, bývá chápáno jako předjezdec vlastního programu. Jakoby k němu nepatřilo, ale je tu, tak něco jako přehra. Role z části nevědná, protože publikum je po roční pauze naladěno více kriticky, z části vděčná, protože není s čím srovnávat. Konec konců, stejně je tomu i s první recenzí. Proto se tradičně přimlouvám za to, aby z první inscenace i recenze nebyly vyvozovány žádné dramatické závěry.

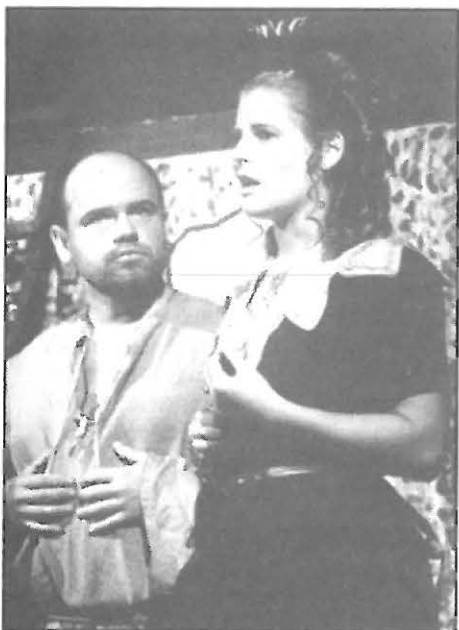
Postava Profesora v Blažkově hře: Příliš štědrý večer, tváří tvář své nestatečnosti, říká o autorovi Vyššího principu: „Kdyby ten člověk nenapsal nic jiného, patřilo by mu čestné místo v české literatuře.“ Chtělo by se mně parafrázovat: „Kdyby Drda nenapsal nic než *Hrátky s čertem*, bude jeho místo v české literatuře trvalé.“

Jan Drda vzpomínal na své dětství, kdy jeho literární školou byl dědek s bábou, moudří, šťavnatí a humorní vypravěči. Snad už tam někde navazoval svým čtením na tradici Němcové, Erbeny a tak silně souznějící s Alšem, Ladou i Trnkou.

První uvedení v prosinci 1945 v Národním divadle se skvělými představiteli: Průchou, Šejbalovou, Vojtou, Smolíkem, Filipovským i Neumannem, jako by založilo hlubokou tradici inscenování této hry, kterou pak uvedlo skoro každé české divadlo.

Okouzující konfrontace reality s pohádkou, skvěle napsané charaktery, lidový humor, nádherná obrazná čeština, ale především silné téma lidské statečnosti, soudržnosti, obětavosti a troufám si říci také myšlenkou, že štěstí člověka se násobí štěstím druhého, že s životem se člověk musí poprat vlastní činností a vírou v dobro.

Nevím o inscenačních pokusech (nepočítám filmové zpracování v malovaných kulisách), které by se vzdalovaly inscenační tradici. Snad jenom

Z představení *Hrátky s čertem* - Divadelní soubor Kolár Police nad Metují

inscenace Václava Hudečka s dramaturgií Jana Císaře v Národním divadle, která vycházela z tradice českého lidového divadla, *Hrátky s čertem* se staly součástí „masopustního karnevalu“. Byl to pokus náročný a mimořádně zajímavý.

Při vzpomínce na toto představení jsem trochu zpozorněl, když jsem na začátku inscenace souboru z Police spatřil na jevišti jakési „teátrum“, které dávalo možnost určitého otevření hry. I ty dvě čertice s nápisem „nejíme vidět“ jakoby dávaly signál k jinému rozvíjení řádu inscenace. Ta šla však cestou plnou rozporů, kde jakoby se míchal jistý, téměř kabaretní přístup (postava vystřelí, sama řekne „bum“, vzápětí se zvukem ilustruje tukaní na hlavu, mezitím se kouří, prská a mění světlo, Hubert vystřelí ze vzduchovky a na jeviště spadne plyšový medvěd, někdy se hraje s rekvizitou jako se skutečnou realii, jindy nevádí, že Kabátovi chybí půl fajfky, množství pyrotechnických efektů z arsenálu loutkového divadla), a vedle toho plyne linie jakoby realistická, která podobné efekty nepotřebuje, protože Drdova fantazie není ilustrativní, ale čistě divadelní. Zdá se mně, jakoby se režisér věnoval spíše té linii ilustrativní a nevedl herce k důslednému řešení dramatické situace hereckým jednáním, vzájemné souhře, existenci postav v daných okolnostech, které situaci vytvářejí a vedou postavy k aktivnímu motivovanému jednání. Přitom se zdá, že soubor je dobře typově disponován. Ale rád bych víc věřil tomu, že se Káča chce opravdu vdávat, princezna, že si nechce brát toho, koho jí dávají, Lucius chce získávat duše, že Solfernus je skutečně schopný dokonalé hry atd. V poměrně statickém aranžmá (nejde o mechanický pohyb, ale o rozžití dramatických situací) herci poměrně rychle spíše říkají text a informují o tom, co by měli zobrazit svojí jevištní přítomností. Musím skutečně uvěřit, že Martin Kabát vidí hrůzu, ze které poprvé pocítí strach, chci být svědkem okamžiku, kdy se přemůže a najde svou jistotu. A tady si myslím, že je hlavní problém inscenace. Funguje výrazně Drdův text (pokud není doprovázen nevhodnými improvizacemi), ale nefungují dramatické situace, z textu se dovídám, co by se mělo odehrát.

Pochopí-li soubor tento problém, prožije nejen radost ze setkání s půvabným textem, ale i vzrušující radost ze hry v těch chvílích, kdy se text stává živou dramatickou situací. Publikum přijalo inscenaci celkem vlídně. Snad tu hrála i radost ze společného setkání po roce a vědomí, že máme před sebou příjemný týden naplněný divadlem.

František Laurin

AGB
PRAHA, a.s.
AGROBANKA

Seniorská skupina DS MAJ Hronov - Medvěd

Seniorská skupina DS MAJ Hronov Anton Pavlovič Čechov: **Medvěd**

Viděl jsem poprvé styl tzv. seniorského divadla a byl to zvláštní zážitek. Kdybych měl použít měřítko čistě divadelní, asi bych tuto inscenaci zavrhl jako nepřilíhající zdařilý pokus proklopýtát se dějem či spíše Čechovovým vtipem, jenž si v něm mistrně zahrál s lidskými typy a situacemi a postupně odkrýval nitro člověka a s úsměvem nahlédl na věčný svár ženy a muže a vůbec lidské vnější hrubosti a vnitřní jemnosti. Herci ani zdaleka nedokázali hravost a jistou rafinovanost původního textu převést na jeviště. Drmolili slova, staticky předváděli jednotlivé situace, které klopýtavě rozehrávali sošnými gesty a naivistickým přehráváním. Představení však bylo o něčem jiném. O lidech, kteří je připravili, o hercích, kteří je hráli. Divák byl nezbytnou součástí inscenace, ne jako příjemce sdělovaného příběhu, ale jako nezbytná součást dění na scéně. Herci tam překonávali sebe sama, či lépe předváděli sebe samé. Byly v nich prvky toho, co dřív na jevišti zřejmě léta hráli. Byly však přetvořeny v gesta, postoje a grimasy, jež jsou již dnes spíše otiskem celého jejich života. Přišlo mi líto, že si hronovští vybrali cizí text a nerozhodli se pro vlastní dramata, napsání a předvedení vlastních osudů a životních pocitů. V tu chvíli by totiž divadlo přestalo být jen hrou na pravdu, jen hrou na schovávanou, ale bylo by samo pravdou. A jakýkoli technický nedostatek nebyl by nedostatkem, ale otiskem života. A jako takový byl by básní. K té však zatím mělo hronovské představení daleko. Přesto seniorské divadlo má podle mne smysl. A možná větší než mnohá ekvilibristická vystoupení profesionálních tragédů českého divadla.

Vladimír Hulec

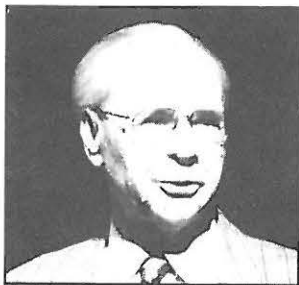
ECHO

NOVINY
NÁCHODSKÉHO
REGIONU

Telefon: 0441/245 22

Duha, která je nutná

rozhovor s Dr. Ernstem L. Sondergeldem, prezidentem BDAT

Do středy je v Hronově na přátelské návštěvě vzácný host, Dr. Ernst Sondergeld, prezident Hnutí německého amatérského divadla BDAT (Bund Deutscher Amateurtheater). Slovo „přátelské“ není v jeho případě novinářským klišé. Dr. Sondergeld považuje kontakt, přátelství, neuzavřenost za podstatný rys amatérského divadelního hnutí. Právě tyto jeho rysy jako významný funkcionář celoněmeckého divadelního svazu rozvíjí a klade na ně zásadní důraz. Jeho návštěva u nás zdaleka není první. Kontakty se datují již od konce sedmdesátých let a v „krásné“ přátelství se rozvinuly návštěvou Jiráskova Hronova v roce 1982. Letos navštívil pan Sondergeld festival hlavně proto, aby zhlédl představení místní seniorské skupiny DS MAJ, jednoaktovku A. P. Čechova Medvěd. Je totiž propagátorem nové divadelní disciplíny, tzv. seniorského divadla. Co to je a kdo je Dr. Sondergeld bylo tématem rozhovoru pro náš Zpravodaj.

Jaká je situace amatérského divadla v Německu?

Tradice amatérského divadla v Německu je více než stoletá. Koncem devatenáctého století vznikalo po celém německém území spousta spolků a svazů, které se věnovaly amatérskému, či lépe ochotnickému divadlu. Postupně se sdružovaly, vzájemně si pomáhaly, až vznikl profesionální svaz BDAT, jehož jsem se stal v roce 1980 prezidentem. Máme stálý sekretariát a placený aparát. Podporují nás spolkové svazy po celém Německu. Členů BDAT je v současnosti kolem 1 600 souborů. Pořádáme festivaly, různá setkání, dílny, snažíme se o navazování kontaktů po celém světě. Naším cílem je otevřenost. A to myslím zcela vážně. Hlavně kvůli tomu jsem kdysi přijal tuto funkci a je to jeden z hlavních důvodů, proč jsem zde. Nelze se uzavírat v jedné zemi či na jednom území.

Jak se člověk stane „prezidentem“?

Tím, že je zvolen. Nabídl mi tuto funkci, protože o mně věděli, že se zajímám o amatérské divadlo, baví mne být funkcionářem a pomáhat rozvoji amatérského hnutí a v neposlední řadě jistě i proto, že dokážu sehnat peníze.

Jak jste se dostal k divadlu - byl jste herec, režisér, autor, či jen divák?

Divadlo mne nadchlo v době mých gymnasiálních studií dávno před druhou světovou válkou. Psal jsem pro ně, pomáhal v zákulisí, dělal jsem všechno, co bylo potřeba. Nikdy jsem však nebyl - nebo se necítil být - herec. Spíš jakýsi organizátor. Na universitě v mém rodném Frankfurtu jsem si pak sice jako herec-statista přivydělával, ale nikdy jsem se divadlem profesionálně zabývat nechtěl. Miloval jsem divadlo jako „živý organismus“ a jako takové je pro mne podstatné dodnes.

Od lásky k aktivnímu zapojení se do amatérského hnutí je však daleko...

Po válce, kde jsem sloužil jako voják Bundeswehru, jsem byl dva roky v zajetí v tehdejší Sovětskému svazu. Po návratu jsem založil obchod

s elektrotechnikou a musel se dost ohánět, abych se užíval. Jednou mne však navštívila jedna známá a pozvala do přírodního divadla v nedalekém Kronenbergu. Hráli tam amatéři a i když se mi představení líbilo, měl jsem spoustu výhrad. No, a nakonec jsem tomu divadlu začal pomáhat a tu dívku, která mne na představení pozvala, si vzal. Odtud vedla má cesta amatérským divadlem až k současné funkci.

Do Hronova jste přijel hlavně za seniorským divadlem.

Nejen za ním. Přijel jsem za svými přáteli. Ale seniorské divadlo je skutečně směr, který mne zajímá a kterému se snažím všemožně pomáhat.

Co znamená pojem „seniorské divadlo“?

Hnutí seniorského divadla se začalo v Německu rozvíjet asi před dvaceti lety. Vzniklo zcela spontánně z přirozené touhy starších amatérských divadelníků hrát ještě stále divadlo. Mělo tři fáze. Zprvu byli starší divadelníci rádi, že se mohou potkat, že mohou pro sebe hrát, a velmi je to obohacovalo. Později si ale uvědomili, že se uzavřeli sami do sebe a vznikla potřeba propojování s mladšími generacemi. Došlo k jakémusi návratu vícegeneračního divadla. V současné době se vrací idea generačního seniorského divadla, které však překračuje rámec čistě umělecký. K starším divadelníkům se připojují starší lidé, kteří předtím nikdy divadlo nehráli ani s ním neměli nic společného. Vidí v něm sebereflexi svého současného života a pomáhá jim nalézat často ztracený kontakt se světem. Proto také víc než třeba Shakespeara hrají své texty, recitují vlastní básně a podobně. Seniorské divadlo se stalo hnutím spojujícím hru ve smyslu komunikace s divadlem. Představení se stalo pro jeho aktéry novou sociální komunikací. Často vznikají nádherná představení,

i když uplatnit na ně tzv. profesionální nároky asi nelze. Pro amatérské divadlo to snad ale není to nejpodstatnější. Život si prostě divadelní formu vždy modifikuje podle potřeby.

Čím je pro vás amatérské divadlo jedinečné?

Amatérské divadlo pokrývá celý lidský věk. Lze je hrát od útlého věku přes školní, studentský až po ten, jak už jsem uvedl, nejstarší. Amatérské divadlo je pro mne duha, která je nutná k plnohodnotnému životu.

Vladimír Hulec

Z knihovničky IPOS-ARTAMA

Jarmila Černíková-Drobná
Padesát příběhů a dva navíc
pro zábavu i poučení

Katalog her českých autorů - činohra, I. díl

První z dvoudílné dramaturgické příručky - katalogu, který je zároveň základním slovníkem českých dramatiků a svým způsobem průvodcem historií české dramatické tvorby v oblasti hereckého (činoherního) divadla.

Jedná se o práci bez nadsázky vzácnou, neboť žádná taková u nás dosud nebyla vytvořena.

První díl katalogu zahrnuje hry od dob - z hlediska české dramatiky - nejstarších, od první poloviny čtrnáctého století až po rok 1918. Obsahuje 52 podrobných synopsí vybraných her 27 českých autorů a odkazy na dalších bezmála 300 titulů.

V katalogu naleznete i základní informace o autorech, respektive u anonymů informaci o jejich vzniku a záznamu. Je doplněn titulkovým a autorským rejstříkem. Připravovaný druhý díl bude obsahovat dramatickou tvorbu od r. 1918 po současnost.

Knížku si můžete za 45 Kč zakoupit v průběhu festivalu ve stánku před divadlem. O dalších nabízených publikacích vás budeme průběžně informovat.

Ooo Luna Nulla

Dnes je pro diváky Jiráskova Hronova přichystáno ve 22 hodin překvapení, které by si neměl nechat ujít žádný divadelník a hudební gurmán. Mimo oficiální program vystoupí tvůrce fyzického básnictví, vedoucí jednoho z pracovních seminářů tohoto festivalu, Petr Váša.

Petr Váša vstoupil do českého uměleckého povědomí jako rocker, vedoucí brněnské avantgardní hudební skupiny Z kopce a Ošklí. Řadili se tehdy mezi tzv. brněnskou novou vlnu, která v osmdesátých letech zaplavila oficiální i neoficiální akce a festivaly alternativního umění. Do devadesátých let však vstoupil Váša již osaměle. Své texty zvláštním rytmickým způsobem sólově deklamoval, doprovázeje se přitom pouze na rytmické nástroje, které objevil na jevišti - židle, stůl, vlastní tělo. Váša naslouchal rytmu ulice a přenášel jej na jeviště. Tak vznikla jeho, jak ji nazývá, fyzická poezie. Některé z tehdejších básní-rytmů jsou dodnes hity. Za všechny jmenujme ten snad nejznámější: Lokomotivám se motají kola. Zahraje-li jej dnes Váša, jistě se vám hlava zamotá.

V současné době však Váša vyrazil novým směrem. Své fyzické básně se snaží zaznamenat formou výtvarných, zvukových i tanečních znaků a obrazců, ve svém projevu stále víc opouští konkrétní slovo a vytváří hudební koláže blízké šamanským zpěvům. Divák je přítomen jakémusi těžce pojmenovatelnému „absolutnímu“ zážitku. Je nucen opustit přímé pojmenovávání a racionální vnímání toho, co se na jevišti odehrává. Často se jediné slovo opakuje až k absolutnímu rozplynutí se v rytmu, zvuk se neočekávaně skládá ve slabiky a ty zase vytvářejí nová slova a nové významy. Váša však neopouští reálný svět. Jeho nový pořad Ooo Luna Nulla je dokonce monooperou pro jeden hlas a tisíce zvuků. Opera má děj a vlastní strukturu. Pochopitelně nejednoznačný a mnoha výkladům otevřený. Váša na výsledném tvaru zatím pracuje a většinou předvádí pouze „fragментy z díla“. Jeho zanícený výklad je dalším stylotvorným prvkem představení a umožňuje divákovi nahlédnout do mnohorozměrného prostoru Vášovy osobnosti a jeho tvorby. Žádná teorie o Vášově fyzickém básnictví vám však nenahradí vlastní zážitek. A ještě víc se asi dozví účastníci Vášovy dílny.

Vladimír Hulec

P.S. Vzhledem k tomu, že představení bylo na festival zařazeno až dodatečně, neplatí na ně žádné „volňásky“ ani jiné úlevy. Lístky je možno koupit v Informačním středisku nebo přímo před představením za křesťanské vstupné 15 Kč.

Naši milí čtenáři,

jako každý rok, doprovází i letošní Jiráskův Hronov Zpravodaj. Bude vás informovat o tom, co se předchozího dne hrálo na hronovských jevištích a pódii, co se dělo v seminářích a dílnách, o čem se mluvilo na rozborovém semináři. Chtěli bychom však zachytit i každodenní život festivalu mimo divadelní sály a seminární pracovny, ve chvílích, kdy neseďte v hledištích a nepracujete na svém vzdělávání. Dva redaktori Zpravodaje však nemohou být všude, a tak úspěch tohoto záměru závisí na vás. Uvítáme jakékoliv podněty, postřehy, pochvaly i stížnosti, názory na letošní podobu festivalu a jeho repertoáru, zážitky z denního i nočního života. Své příspěvky nechávejte v Informačním středisku, nebo nás navštivte v redakci Zpravodaje (stojíte-li čelem k průčelí divadla, dejte se vlevo po třech vratkých dřevěných chodech a dál vás už povedou šipky), kde nás zastihnete hlavně okolo poledne. Těšíme se na to, že uvidíme festivalové dění i vašimi očima.

/jsu

VÝZVA

amatérským divadelním souborům, divadelním nadšencům, muzeím, archivům, knihovnám apod.

Odborné pracoviště pro neprofesionální umění IPOS-ARTAMA se ujal úkolu připravit a vydat **Dějiny českého amatérského divadla**, které má úctyhodnou tradici a význam pro českou kulturu i profesionální umění, pro něž nesčetněkrát bylo a stále je zdrojem impulsů i talentů. Ucelené zpracování jeho historie však zatím v naší divadelní literatuře chybí. Účast v autorském kolektivu přislíbily přední osobnosti naší současné divadelní vědy a historiografie. V jeho čele bude prof. dr. Jan Císař, vysokoškolský pedagog, vědec a znalec amatérského divadla. Pracoviště ARTAMA potřebuje shromáždit prameny a literaturu k danému tématu (do roku 1960 je bibliograficky zpracováno, ale rádi ověříme, zda úplně). Budeme vám vděční za pomoc při této potřebné práci. Žádáme o zapůjčení nebo darování následujících pramenů:

Zejména od roku 1960:

- knihy, brožury, bulletiny, sborníky, almanachy a ročenky bilancující historii amatérských souborů, spolků, organizací, přehlídek, festivalů, regionální historii ochotnického divadla nebo věnované jeho významným osobnostem apod.,

- vzpomínkové knihy týkající se amatérského divadla a jeho osobností,
- články - kritiky, recenze, hodnotící úvahy apod. (jejich xerokopie s označením původu).

Z celé historie ochotnického / amatérského divadla:

- xerokopie historicky významných programů, plakátů, zřizovacích listin, popř. stanov (na zadní straně s popisem původu bibliografickým údajem),
- historicky zajímavé fotografie,
- textové předlohy významných inscenací z období 1. republiky.

Žádáme i o upozornění na soubory pramenných dokumentů v archívech, popř. bibliografické údaje (autor, název, místo a rok vydání, počet stran, popř. stručná anotace) o publikovaných materiálech, které nemůžete zapůjčit nebo zkopírovat.

IPOS-ARTAMA se zaručuje, že nedojde ke zničení nebo ke ztrátě zapůjčených exemplářů.

Zasílejte laskavě na adresu pracoviště:

IPOS-ARTAMA, Křesomyslova 7,
P. O. BOX 2, 140 16 Praha 4 - Nusle,
s označením, zda má být vráceno a na jakou adresu.

Za přípravný tým projektu

PhDr. Vítězslava Šrámková
vedoucí ARTAMA

KLUB (nejen) MLADÝCH DIVADELNÍKŮ

obsahuje letos tyto semináře a dílny:

A - Herecká dílna - fyzické herectví s holandským lektorem Wilfredem van de Peppel v angličtině

B - Emoce v napětí a uvolnění s lektorkami Janou Březinovou, Michaelou Bendovou-Kudrnáčovou a Jaroslavou Hotajšovou

C - Divadelní interpretace obrazu Paula Klee - Roman Černík

D - Základní abeceda divadla - Jarmila Černíková-Drobná

KPR - Kurz praktické režie - Daniela Fischerová a Kateřina Fixová

R - Rozborový seminář - prof. PhDr. Jan Císař, CSc., František Laurin, Radovan Lipus, Vladimír Zajíc a Peadr. František Zborník

S - Herec v dramatické situaci - Milan Schejbal

V - Fyzické básnictví - Petr Váša

W - Loutka a loutkářské principy v činohře - Daniela Weissová

Tylovo divadlo v Náchodě levně prodá deset divadelních reflektorů a k nim ovládací pult a polovodičový měnič proudu. Zájemci nechť se obrátí na pana Ťahúna, tel. č. 220 92 nebo 223 56 nebo 224 98 (p. Ťahún je domovníkem Úřadu práce v Náchodě)

Vybíráme logo Jiráskova Hronova

Doba tihne ke stručnosti a slovní názvy jsou stále častěji nahrazovány grafickými symboly. Také Jiráskův Hronov hledá pro nadcházející ročníky výstižný, graficky zajímavý symbol. K pěti návrhům (včetně toho letos používaného) se můžete vyjádřit i vy. Naleznete je ve vitrině v přízemí Jiráskova divadla, kde bude také připravená schránka pro vaše hlasy. Abyste se mohli rozhodovat opravdu odpovědně, přineseme všech pět návrhů v příštích číslech Zpravodaje.

/jsu

— 93,9 FM
Radio OK

Snímek z vítání souborů - DS HUDRADLO Zliv

střípky

Za zmínku stojí stále vzrůstající zájem o účast na hronovských seminářích a dílnách. Jestliže v roce 1991 se těchto aktivit účastnily čtyři desítky zájemců, bylo letos přihlášeno 216 lidí a do Hronova jich dorazilo okolo sto osmdesáti. Znamená to, že počet účastníků překročil předpokládané maximum a organizační štáb festivalu řeší problém, jak všem umožnit zhlédnutí inscenací.

Tradiční potíže s elektrickým proudem, které prý nejsou specialitou festivalu, nýbrž sužují Hronov i ve dnech nepřehlídkových, včera nejen že obtěžovaly diváky Jiráskova divadla, ale večer málem ohrozily i vydání Zpravodaje. Poté, co „vypadly“ zásuvky a ze hry tak byly vyřazeny počítače, oznámilo zapraskání nad našimi hlavami i odchod zářivek. O fakt, že přesto držíte v rukou další číslo Zpravodaje, se přičinil i ochotný technik Zdeněk.

Kromě presidenta BDAT dr. Ernesta L. Sondergelda přijeli včera do Hronova jako pozorovatelé i manželé Hertelovi z téhož Svazu německého amatérského divadla. Jako lektor působí již na festivalu pan Wilfred Van de Peppel z Holandska a Informační středisko zaregistrovalo i po dvou pozorovatelech z Rumunska a Chorvatska. Nejdelší cestu musel do Hronova urazit pan Christian Hancock, který přijel až z Austrálie.

Nový ročník festivalu zaznamenaly i mnohé celostátní a krajské deníky. Krátké anotace jste mohli tento týden najít v brněnské Rovnosti, Mladé frontě Dnes, Svobodném slově či Právu. Radmila Hrdinová, jež je pravidelnou návštěvnicí festivalu a v Hronově jsme ji již zahlédli na úvodních představeních, do Práva napsala: „Festivalové divadelní dny bývají tak nabitě, že účastníkům přehlídky stěží zbude čas na půvabné hronovské okolí.“

Vydává organizační štáb
66. Jiráskova Hronova
Šéfredaktorka:
Jaroslava Suchomelová
Redaktor: Vladimír Hulek
Fotograf: Ivo Mičkal
Technický redaktor:
Marek Zhibo
Tisknou:
Grafické závody Hronov, s. r. o.
Cena: 5 Kč